

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

13

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

19

ΜΕΡΟΣ 1ο

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.....37

ΜΕΡΟΣ 2ο

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ...225

Σάββατο του Λαζάρου.....228

Κυριακή των Βαΐων.....262

Μεγάλη Δευτέρα.....394

Μεγάλη Τρίτη.....520

Μεγάλη Τετάρτη.....538

Μεγάλη Πέμπτη.....548

Μεγάλη Παρασκευή.....556

ΜΕΡΟΣ 3ο

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ....567

Μεγάλο Σάββατο.....570

Κυριακή του Πάσχα.....640

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ - TRIVIA

653

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ

Al-Karim Χριστιάνα	Κόρη του Mahmoud Al-Karim.
Α/ΓΕΕΘΑ	Αρχηγός Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, Αντιστράτηγος.
Αλιφραγκής Γιώργος	Προϊστάμενος γραφείου Εμπορικών και Οικονομικών σχέσεων ελληνικής πρεσβείας στη Δαμασκό.
Ανδρέου Νικόλαος	Επισμηναγός, Αξιωματικός Επιχειρήσεων Προμηθέα.
Άνεμος	Πράκτορας ΕΥΠ, σύνδεσμος στη Συρία.
Απλαδάς Χρήστος	Δημοσιογράφος.
Βρανά Μελίνα	Μητέρα της Χριστιάνας Al-Kharim.
Γιαννούσης Ευάγγελος	Αντιπτέραρχος, Διοικητής Προμηθέα.
Δρίτσα Ειρήνη	Επίτροπος Κομισιόν, πρώην ΥΠΕΞ Ελλάδας.
Ελευθεριάδης Νίκος	Εκπρόσωπος Τύπου ελληνικής πρεσβείας στη Δαμασκό.

Καραγιάννης Αντώνης	Ταξίαρχος, καταδρομέας, Διοικητής ΔΕΕ (Διοίκηση Ειδικού Πολέμου).
Κατσαρός Μίστος (Θεμιστοκλής)	Σύμβουλος του πρωθυπουργού για τα ελληνοτουρκικά.
Κόλλιας	Υπολοχαγός, Διοικητής 1 ^{ης} Ειδικής Ομάδας, ΕΤΑ (Ειδικό Τμήμα Αλεξιπτωτιστών)
Κώνστας Αλέξανδρος	Πρέσβης Ελλάδας στη Συρία.
Μακρής	Πλωτάρχης, Κυβερνήτης, υποβρύχιο S-120 Παπανικολής.
Μαρκατόπουλος Αριστείδης,	Αρχιμηχανικός αμυντικής βιομηχανίας ΑΤΑΕ.
Μαυρέας Πέτρος	Διοικητής ΕΥΠ (Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών).
Μαχαίρα Ελίνα	Υποσμηναγός, Ιπτάμενος Προμηθέα.
Μερκοβίτης Εμαννουήλ	Ακόλουθος Άμυνας, ελληνική πρεσβεία στη Δαμασκό.
Νίκος	Πρωθυπουργός της Ελλάδας.
Ορφανός Ανδρέας	Σμήναρχος, Αρχιμηχανικός Προμηθέα.
Παλαιοσπύρου Ελένη	Διευθύντρια Προξενικού Γραφείου, ελληνική πρεσβεία στη Δαμασκό.

Παπάζογλου Λεωνίδας	Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας.
Σακαρέλλος	Αρχικελευστής, Χειριστής σόναρ, υποβρύχιο S-120 Παπανικολής.
Samaras Pete	Σύμβουλος του πρωθυπουργού επί των ελληνοαμερικανικών σχέσεων.
Σαμπάνη Ελένη	Διοικήτρια ΕΟΔΥ.
Χριστοφίδης	Διευθυντής Α' ΣΑΠ, ΕΥΠ.

ΤΟΥΡΚΟΙ

Agaoğlu Sabah	Πρόεδρος του εθνικιστικού κόμματος MHP (Γκρίζοι Λύκοι).
Aslan	Στέλεχος MIT, σύμβουλος Τούρκου Προέδρου, Ηγέτης Κόκκινου Μήλου.
Aykut Özgür	Εκλιπών πρόεδρος της Τουρκίας επί 25 χρόνια, ηγέτης του ισλαμικού κόμματος AKP.
Baykara Taner	Πρόεδρος Baykara Aerospace Industries.
Diyadin Deniz	Νυν πρόεδρος της Τουρκίας, ηγέτης του ρεπουμπλικανικού κόμματος CHP.
Haberoglu Levent	Καθηγητής Αρχαιολογίας, Πανεπιστήμιο Κωνσταντινούπολης.

Haberoglu Gizem	Κόρη του Levent, δικηγόρος.
--------------------	-----------------------------

İsmailoğlu Ekrem	Πρώην δήμαρχος Κωνσταντινούπολης, στέλεχος CHP.
---------------------	---

Sokullu Rabia	Νυν ηγέτης του ισλαμικού AKP, πρώην αρχηγός ενόπλων δυνάμεων.
------------------	---

Soydan Cem	Βοηθός καθηγητή, Πανεπιστήμιο Κωνσταντινούπολης.
---------------	---

Yilmaz	Ταγματάρχης, Στέλεχος MIT, Μέλος Κόκκινου Μήλου
--------	--

ΣΥΡΙΟΙ

Al-Karim Mahmoud	Επίτιμος πρόξενος της Ελλάδας στη Λαττάκεια.
---------------------	---

Hassan Abdullah	Έμπορος φρούτων στη Λαττάκεια.
--------------------	--------------------------------

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

Pompeoni Mike	Διευθυντής CIA - Αμερικανικής Υπηρεσίας Πληροφοριών.
------------------	---

POTUS	President Of The United States - Αμερικανός Πρόεδρος.
-------	--

Μεταμορφώσεις

«Κάποτε έζησε ένα αγόρι που λεγόταν Φαέθων. Όταν ρώτησε τη μητέρα του ποιος είναι ο πατέρας του, εκείνη του απάντησε “Ο Θεός Ήλιος”.

Το αγόρι από τότε παρακολουθούσε κάθε μέρα τον ουράνιο πατέρα του να ταξιδεύει στον ουρανό. Πολλές φορές του φώναζε, μα ο Ήλιος ήταν πολύ ψηλά, δεν άκουγε. Μόλις χανόταν στη δύση πίσω από τη θάλασσα, το αγόρι ξεκινούσε απογοητευμένο για το σπίτι του.

Όταν κάποτε τα άλλα αγόρια το κορόιδεψαν πως ο πατέρας του δεν ήταν ο Ήλιος αλλά μάλλον κάποιος περαστικός στρατιώτης, εκείνος τους απάντησε: “Ο πατέρας μου είναι ο Θεός που δίνει φως και ζωή σε όλα τα πλάσματα τούτης της γης. Θα πάω να τον βρω στο παλάτι του και θα γυρίσω πάνω στο πύρινο άρμα του και τότε θα μασήσετε τα λόγια σας!”. “Σιγά μη βρεις τον ήλιο, δε γίνεται αυτό!” απάντησαν τα αγόρια και έφυγαν γελώντας. Ο Φαέθων τους αγνόησε και κρυφά από τη μητέρα του ξεκίνησε το ταξίδι για την ανατολή.

Περπατώντας ακούραστα έβλεπε κάθε πρωί τον πατέρα του να ανατέλλει από το σημείο του ορίζοντα που έλεγαν πως βρίσκεται το παλάτι του. Το παιδί συνέχιζε τον επίμονο βηματισμό του προσηλωμένο στην

ανατολή, αδιαφορώντας για τα βουνά, τα χιόνια, την κούραση, το σκοτάδι. Όσπου μια μέρα έφτασε μπροστά στο εκθαμβωτικό παλάτι του Θεού Ήλιου, στην άκρη της ανατολής, εκεί που γεννιούνται οι μέρες και ξεκινούν και τελειώνουν όλα τα μονοπάτια.

Άφοβο το αγόρι προχώρησε μέσα στο παλάτι. Ο Ήλιος δεν το αναγνώρισε αρχικά, μα το αγόρι επέμεινε. Του θύμιζε πως κάποτε ο θεός είχε πλαγιάσει με τη μητέρα του –μια γυναίκα της δύσης– και το αποτέλεσμα της ένωσής τους το έβλεπε μπροστά του.

Ο πατέρας αναγνώρισε το παιδί του και συγκινήθηκε. Για να εξιλεωθεί, είπε, ο γιος του μπορούσε να του ζητήσει όποια χάρη ήθελε και εκείνος θα την εκπλήρωνε. Πλούτη, δύναμη, ομορφιά, αγάπη... Δεν υπήρχε κάτι που να μην μπορούσε να χαρίσει ο θεός στον γιο του. Ο Φαέθων δε χρειάστηκε να σκεφτεί καθόλου. Αμέσως απάντησε στον Ήλιο ότι το μόνο που επιθυμούσε ήταν να καβαλήσει για μία μέρα το φτερωτό πύρινο άρμα του.

Ο Ήλιος σάστισε. Κανείς δεν μπορούσε να οδηγήσει το άρμα του εκτός από τον ίδιο. Προσπάθησε να εξηγήσει στο αγόρι τους κινδύνους και το παρακάλεσε να διαλέξει κάτι άλλο. Όμως η επιθυμία του Φαέθωνα ήταν αμετάκλητη. Υπενθύμισε στον θεό την υπόσχεσή του και την υποχρέωσή του να την τιμήσει, ως θεός που ήταν, αλλά και ως πατέρας.

Πριν το αποχαιρετήσει, ο Ήλιος συμβούλεψε το αγόρι να μην πετάει πολύ ψηλά, ούτε πολύ χαμηλά. Ο Φαέθων έγνεψε βιαστικά και, καθώς είχε έρθει η ώρα της ανατολής, έπιασε τα γκέμια. Τα τέσσερα φτερωτά άλογα ξεκίνησαν και το πύρινο άρμα σηκώθηκε μεμιάς στα σύννεφα. Ο Ουρανός φωτίστηκε και η μαγεία άλ-

λης μιας ημέρας άρχισε να συμβαίνει. Εκστασιασμένο το αγόρι ξεκίνησε να πετά προς τη δύση.

Κοιτούσε τη Γη από ψηλά και τα πάντα τού φαίνονταν τόσο μικρά και ασήμαντα. “Είμαι ο Φαέθων” φώναζε, “ο γιος του Ήλιου!” και γέμιζε ικανοποίηση. Σκεφτόταν τη μητέρα του αλλά και τα αγόρια που τον είχαν χλευάσει, καθώς περνούσε πάνω από τα σπίτια τους. Τότε, ένα από τα φτερωτά άλογα γύρισε πίσω να κοιτάξει γιατί τα γκέμια χαλάρωσαν. Είδε πως οδηγός του άρματος δεν ήταν ο κύριός του μα κάποιο άγνωστο αγόρι. Τα τέσσερα φτερωτά άλογα τότε λύσσαξαν και το αγόρι έχασε τον έλεγχο. Μια ανέβαζαν το πύρινο άρμα πολύ ψηλά και η Γη πάγωνε στο σκοτάδι. Μια το κατέβαζαν πολύ χαμηλά και τότε η Γη καιγόταν στο πέρασμά του. Μάταια ο Φαέθων προσπαθούσε να ανακτήσει τον έλεγχο. Τα φτερωτά άλογα δεν αναγνώριζαν άλλον αρματηλάτη από τον θεό Ήλιο.

Οι υπόλοιποι θεοί αναστατώθηκαν από την καταστροφή που έβρισκε τους ανθρώπους. Μη μπορώντας να κάνει τίποτε άλλο, ο Δίας έριξε έναν κεραυνό και χτύπησε το αγόρι για να σώσει τη Γη. Ο Φαέθων βούτηξε στο κενό, στον θάνατό του. Οι θεοί λυπήθηκαν πολύ και αποφάσισαν ότι ποτέ ξανά άλλος εκτός από τον Ήλιο δε θα οδηγήσει το πύρινο άρμα του».

Το εννιάχρονο κορίτσι άκουσε προσεκτικά την ιστορία που της διηγήθηκε ο άνδρας με την μπλε στρατιωτική φόρμα. Μόλις τελείωσε τον ρώτησε: «Και γιατί τότε δώσατε αυτό το όνομα στα ελικόπτερά σας; Δεν τα πήγε και πολύ καλά ο Φαέθων!»

Ήταν Σάββατο, 16 Ιουνίου του 2012. Ο πατέρας του κοριτσιού είχε συναντήσει έναν παλιό συμμαθητή και

καλό του φίλο που είχε να δει πολλά χρόνια. Ο άνδρας υπηρετούσε στην Πολεμική Αεροπορία και γύρισε στη Χαλκίδα για να ψηφίσει στις βουλευτικές εκλογές. Όσο συνομιλούσε με τον πατέρα της, η μικρή παρατηρούσε το περίεργο κεντητό σήμα πάνω στο στήθος του. Απεικόνιζε ένα άρμα με τέσσερα άλογα και έναν λαμπερό ήλιο. Ήταν το μοιρόσημο της 358 ΜΕΔ¹ «Φαέθων». Ρώτησε τον άνδρα τι σημαίνει. Και ο αεροπόρος τής αφηγήθηκε την ιστορία του μυθικού Φαέθωνα.

«Τάσο, το παιδί σίγουρα έχει πάρει από σένα!» είπε στον μπαμπά της ο άνδρας χαμογελώντας. Μετά γύρισε πάλι το βλέμμα του προς το κορίτσι.

«Σωστή η ερώτησή σου, Ελίνα. Την καλύτερη απάντηση έδωσε ένας Λατίνος ποιητής, ο Οβίδιος, σε ένα βιβλίο με τον τίτλο *Μεταμορφώσεις*» της απάντησε.

Οποιοδήποτε άλλο εννιάχρονο παιδί θα είχε ήδη κουραστεί από τις πολλές πληροφορίες. Όχι όμως το κορίτσι του Τάσου. Ρουφούσε τις λεπτομέρειες, έβρισκε σιγουριά σε αυτές – όλες οι δασκάλες το επισήμαιναν στον μπαμπά της, είναι χαρισματικό παιδί, μπορεί να σπουδάσει ό,τι θέλει. Προς το παρόν, η μικρή κοιτούσε τον φίλο του μπαμπά της περιμένοντας να ακούσει τι είπε αυτός ο Οβίδιος. Ο ιστοριοδίφης αξιωματικός συνέχισε με στόμφο:

«Εδώ κείμεται ο Φαέθων... που τόσο τρανά απέτυχε, μα πιο τρανά ακόμα τόλμησε!»

21 Απριλίου 2030

Κυριακή των Βαΐων

Βρυξέλλες, Anderlecht

Ώρα (Ελλάδος): 04:12

Η ώρα είναι λίγο μετά τις τρεις τα ξημερώματα εδώ. Η επίτροπος ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης Ειρήνη Δρίτσα κοιμάται στον δεύτερο όροφο της πολυτελούς μεζονέτας που νοικιάζει για αυτήν η Κομισιόν. Το ελαφρύ ροχαλητό του συζύγου της μπερδεύεται μέσα στον ύπνο της με τη δόνηση του κινητού της. Καλεί για αρκετή ώρα. Τελικά η επίτροπος ξυπνά. Ψηλαφεί με το χέρι της το πρόσωπό της, τραβάει τη μάσκα ύπνου από τα μάτια της και κοιτάζει δίπλα της. Στο ηλεκτρονικό ξυπνητήρι τα φωτεινά LED ψηφία γράφουν 03:12AM. Ποιος είναι τέτοια ώρα; Με δυσκολία σηκώνει το κινητό της από το κομοδίνο και κοιτάζει την οθόνη. Κλήση από *Nikos PM*. Ο πρωθυπουργός...

«Νίκο; Τι συμβαίνει;»

Αεροπορική Βάση Ανδραβίδας

Ώρα: 04:20

Μέσα στον υποφωτισμένο χώρο του shelter, η υποσημναγός (I) Ελίνα Μαχαίρα ολοκληρώνει τον εξωτερικό έλεγχο του αεροσκάφους της και του φορτίου του. Πιέζει

τις δεξαμενές και σπρώχνει τα βλήματα. Είναι ασφαλισμένα καλά στους πυλώνες τους. Άλλος ένας γρήγορος οπτικός έλεγχος γύρω από το αεροσκάφος, ακροφύσιο, πτέρυγες, θυρίδες πρόσβασης. Δοκιμάζει με το χέρι της όλες τις επιφάνειες ελέγχου. Φαίνονται εντάξει. Δεν υπάρχει πολύς χρόνος.

Σπεύδει προς τη μεταλλική πτυσσόμενη σκάλα που εκτείνεται από την αριστερή πλευρά της ατράκτου πίσω από το ρύγχος, όσο οι υπόλογοι αποθηκεύουν τα κόκκινα προστατευτικά καλύμματα με την ένδειξη *Remove Before Flight* που αφαίρεσαν από το αεροσκάφος και τα όπλα του. Ανεβαίνει γρήγορα τα μεταλλικά σκαλοπάτια, πατάει στην εσοχή της ατράκτου, στηρίζεται στο πλάι του πιλοτηρίου και γλιστράει στο κάθισμα. Ένας μηχανικός έχει σκαρφαλώσει και αυτός από τη σκάλα και κρέμεται δίπλα στο πιλοτήριο πατώντας στις εσοχές της ατράκτου. Όσο η υποσμηναγός περνάει τα πόδια της μέσα στα «σπιρούνια», ο μηχανικός κάνει έναν τελευταίο έλεγχο στον διακόπτη ασφαλείας του εκτινασσόμενου καθίσματος πίσω από το κεφάλι της, στην περόνη ασφάλισης της καλύπτρας και άλλα δεκαπέντε κρίσιμα σημεία ελέγχου πέρα από το οπτικό πεδίο της ιπτάμενης. Της κάνει σήμα με το χέρι του όλα τσεκ, κατεβαίνει στο έδαφος βιαστικά και μαζεύει τη σκάλα. Η υποσμηναγός Μαχαίρα έχει σφίξει τους ιμάντες του καθίσματος στο σώμα της, ασφαλίζει το κλιπ της μάσκας στο κράνος της και παίρνει μια βαθιά εισπνοή. Η παροχή οξυγόνου λειτουργεί κανονικά. Συνεχίζει με το checklist: ADF OFF, check... UHF ON, check... IFF OFF, check... Vent Air 21 °C, check... συνολικά εξήντα πέντε σημεία ελέγχου πριν καν ξεκινήσει η διαδικασία εκκίνησης του κινητήρα.

Η Ελίνα Μαχαίρα είχε μεγαλώσει κυριολεκτικά μέ-

σα στα αεροπλάνα. Ο πατέρας της ήταν μηχανικός αεροσκαφών στην ΕΑΒ² και έπαιρνε τη μικρή Ελίνα συχνά μαζί του στο «εργοστάσιο». Με περηφάνια έβλεπε την κόρη του να εντυπωσιάζει τους συναδέλφους του με τις γνώσεις της για τα αεροσκάφη και τους κινητήρες. Ήταν άλλωστε το μοναδικό κορίτσι στο 7^ο Δημοτικό Σχολείο Χαλκίδας που ζωγράφιζε μαχητικά αεροσκάφη αντί για πριγκίπισσες. Όσο μεγάλωνε, ο πατέρας της την εμφύχωνε πάντα και την υποστήριζε, χωρίς όμως να της δίνει έτοιμη τη λύση. «Μπορείς να τα καταφέρεις. Πάμε, Ελίνα» συνήθιζε να της λέει. Όταν προετοιμαζόταν για τις πανελλήνιες διαβάζοντας νυχθημερόν, έλεγε στον εαυτό της πάμε, Ελίνα και έπαιρνε δύναμη – ξενυχτούσε δύο ώρες ακόμα. Πέρασε στη μοναδική επιλογή της, τη Στρατιωτική Σχολή Ικάρων. Διακρίθηκε ανάμεσα στους συμφοιτητές της στο ακαδημαϊκό και στο πτητικό κομμάτι της φοίτησής της, στην Καλαμάτα, παντού. Έγινε μία από τις λίγες γυναίκες ιπτάμενες που επελέγησαν για μαχητικά αεροσκάφη. Έκανε το όνειρό της πραγματικότητα, σε πείσμα όλων όσοι της έλεγαν πως αυτή η δουλειά είναι για άνδρες. Εκτός φυσικά από τον πατέρα της, που πάντα πίστευε στο κορίτσι του.

Η υποσμηναγός γυρίζει τον διακόπτη Battery στη θέση BATT και δίπλα του έναν άλλο με την ένδειξη STARTER ABORT στη θέση NORM. Το πιο κρίσιμο κομμάτι της διαδικασίας είναι η εκκίνηση του κινητήρα. Με προσοχή ακολουθεί ένα ένα τα πολλά βήματα που προβλέπονται. Πιάνει τη μανέτα ισχύος στο αριστερό πάνελ του πιλοτηρίου και τη μετακινεί από τη θέση OFF στη θέση CRANK. Η αντλία καυσίμου αρχίζει να λειτουργεί. Τα όργανα με τις ενδείξεις του κινητήρα ζωντανεύουν και δείχνουν πως όλα είναι φυσιολογικά – λάδι, πίεση,

---

2. Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία

θερμοκρασία. Μετακινεί τη μανέτα στην επόμενη θέση με την ένδειξη *IGNITE*. Η ανάφλεξη του καυσίμου κάνει τα πτερύγια της φτερωτής να ξεκινήσουν την περιστροφή τους. Νιώθει μια μικρή δόνηση στο κάθισμά της, μόλις ο turbofan κινητήρας μπαίνει σε λειτουργία. Προσεκτικά, η υποσμηναγός περιμένει μερικά δευτερόλεπτα διατηρώντας την ισχύ μόλις στο 5% του στρόφομετρου. Με κλειστά τα μάτια συγκεντρώνεται στον ήχο και τη δόνηση. Άνθρωπος και μηχανή πρέπει να συντονιστούν.

Πέρσι τον Ιούλιο η ελληνοτουρκική σύρραξη είχε βρει πολλούς κινητήρες μαχητικών της ΠΑ αποσυναρμολογημένους στην ΕΑΒ για overhaul³. Το προσωπικό δούλεψε ασταμάτητα για να διώξει το συντομότερο δυνατόν τα αεροσκάφη που έλειπαν από τις μοίρες τους. Δεν υπήρξαν άδειες, αργίες, βάρδιες. Όλοι έδιναν την ψυχή τους. Ο εξηντάχρονος Τάσος Μαχαίρας ένα πρωί μετά από ολονύκτια εργασία κατέρρευσε δίπλα σε έναν κινητήρα General Electric αναρτημένο σε γερανό. Πέρασαν αρκετά λεπτά ώσπου να δει κάποιος τα ηχομονωτικά ακουστικά του πεσμένα στο πάτωμα και να τον βρει αναίσθητο λίγο πιο πέρα σε μια γωνιά.

Μεταφέρθηκε αρχικά στη Χαλκίδα, αργότερα στο 251 ΓΝΑ. Ο πατέρας της Ελίνας έμεινε τέσσερις μήνες στην εντατική. Στη συνέχεια ξεκίνησε αποκατάσταση στο ΓΝΑ, όμως η χρήση των άκρων της αριστερής πλευράς του και η ομιλία του δεν επανήλθαν ποτέ. Πριν από δύο εβδομάδες επέστρεψε καταβεβλημένος στην οικογένειά του. Η Ελίνα δεν έχει μπορέσει να τον δει καθόλου. Σήμερα ξημερώνει Κυριακή πριν τη Μεγάλη Εβδομάδα. Σε λίγες ώρες η οικογένειά της θα μαζευτεί στο νησίσιμο τραπέζι, ο μπαμπάς στην κορυφή. Εκείνη πετάει πολεμική αποστολή, την πρώτη της καριέρας της.

---

3. Μεγάλη συντήρηση

Είναι πιθανόν να μην επιστρέψει.

Πάμε, Ελίνα λέει στον εαυτό της για να συγκεντρωθεί σε αυτό που κάνει.

Ο προβολέας του ρυνιαίου τροχού φωτίζει τον μεγάλο αριθμό 34 που είναι βαμμένος στη βορινή άκρη του διαδρόμου, καθώς το αεροσκάφος παίρνει θέση απογείωσης. Μια ομάδα τεχνικών κάνει τον τελευταίο οπτικό έλεγχο, όσο εκείνη δοκιμάζει ξανά τις επιφάνειες ελέγχου του αεροσκάφους. Όλα ΟΚ. Κατεβάζει τα flaps 15 μοίρες. Οι τεχνικοί παίρνουν απόσταση ασφαλείας. Ενημερώνει τον πύργο και περιμένει. Η ώρα είναι 04:30.

Πύργος Ανδραβίδας: «Αλεπού Gray #3, ελεύθερη για απογείωση».

Σπρώχνει τη μανέτα ισχύος του κινητήρα στο 90% και βλέπει τη μεγάλη βελόνα του οργάνου με την ένδειξη RPM να κινείται αργά με τη φορά του ρολογιού δείχνοντας κατά χιλιάδες την αύξηση στροφών του κινητήρα. Μία μικρότερη βελόνα στο όργανο, που δείχνει τις εκατοντάδες στροφές, περιστρέφεται πολύ πιο γρήγορα. Ο θόρυβος μέσα στο cockpit δυναμώνει. Ελέγχει ξανά πως η ένδειξη Anti-Skid είναι ON. Απελευθερώνει τα φρένα των τροχών και το αεροσκάφος ξεκινάει.

«Gray #3 Rolling» ανακοινώνει στον πύργο και τερματίζει τη μανέτα στη θέση MIL. Νιώθει το σώμα της να κολλάει στο κάθισμα καθώς το μαχητικό επιταχύνει πάνω στον διάδρομο. Ταχύτητα ανέμου 50 κόμβοι... 60... Κρατάει το αεροσκάφος ευθυγραμμισμένο με τα ποδωστήρια. Ταχύτητα 100 κόμβοι... 110... «Victor 1» – ξέρει πως τώρα η απογείωση δεν ματαιώνεται. 120 κόμβοι... 130... rotation σκέφτεται και τραβάει ελαφρά το στικ προς τα πόδια της, σηκώνοντας τη μύτη του αεροσκάφους της.

Το μαχητικό αφήνει το έδαφος και οι δονήσεις από την τροχοδρόμηση αμέσως σταματούν. Τώρα πλέει μέσα στο φυσικό του περιβάλλον, σε αυτό το θαυμάσιο ρευστό που λέγεται αέρας. Η υποσμηναγός σπρώχνει μπροστά τον μοχλό των τροχών στη θέση *WHLS UP*. Ακούει τα σκέλη που μαζεύονται και τις θύρες που κλείνουν. Η λυχνία με την ένδειξη τροχών *WHLS DOWN* σβήνει. Όλα καλά μέχρι εδώ. Ταχύτητα 190 κόμβοι... 200... Level flaps. Το αεροσκάφος αυξάνει ταχύτητα πιο άνετα τώρα. Συνεχίζει να κερδίζει ύψος. Πάνω από τους 230 κόμβους και τα 1.000 πόδια η ανησυχία της μειώνεται κάπως. Ρίχνει μια γρήγορη ματιά στο δεξί πάνελ με τις προειδοποιητικές ενδείξεις. Όλες σβηστές. Συνεχίζει την άνοδο στρέφοντας απαλά προς πορεία 1-5-0. Το αεροσκάφος υπακούει στις εντολές του χειριού της. Βλέπει τα αστέρια να περιστρέφονται πάνω στον θόλο της καλύπτρας. Σύντομα εμφανίζονται μπροστά της και λίγο πιο ψηλά τα φώτα ναυτιλίας των *Gray #1* και *#2*.

«*Gray #4 abort! Abort! Ματαιώνω!*» ακούει στον ασύρματο. Όχι, τι συνέβη; Ο πύργος της Ανδραβίδας στέλνει τα πυροσβεστικά στη νότια άκρη του διαδρόμου. Ο αρχηγός του σχηματισμού ρωτάει με αγωνία «*Gray #4, ακούει; Μιχάλη, είσαι καλά;*» Καμία απάντηση. «*Ανδραβίδα, ματαίωσε ασφαλώς ο #4;*» Λίγες στιγμές αγωνίας περνούν. Τελικά ο πύργος απαντάει: «*Gray #1, ο #4 ματαίωσε με ασφάλεια. Έχει ένδειξη master caution*». Το αεροσκάφος *#4* του σχηματισμού με χειριστή τον υποσμηναγό (D) Ανδρουλάκη επιτάχυνε στον διάδρομο όταν, λίγο πριν πιάσει την ταχύτητα *V1*, ακούστηκε ένας κρότος από τα σπλάχνα του και άναψε η κόκκινη ένδειξη *Master Caution*. Ματαίωσε αμέσως την απογείωση. Ο χειριστής κατάφερε να σταματήσει το

βαρύ μαχητικό του με ασφάλεια λίγο πριν τη νότια άκρη του διαδρόμου ζορίζοντας τα ελαστικά του. Τότε παρατήρησε πως, εν τω μεταξύ, είχαν ανάψει σχεδόν όλες οι προειδοποιητικές ενδείξεις βλάβης ταυτόχρονα. Η υδραυλική πίεση στο πρωτεύον είχε χαθεί. Ό,τι κι αν έφταιξε, αν είχε συμβεί μερικά δευτερόλεπτα αργότερα οι συνέπειες θα μπορούσαν να είναι καταστροφικές.

Οι άλλοι τρεις ιπτάμενοι αναλογίζονται την απώλεια. Σε αυτή την αποστολή θα χρειαστούν όλα τα διαθέσιμα αεροσκάφη της μοίρας. Όμως, πριν καν ξεκινήσουν βγήκε εκτός ο Ανδρουλάκης.

«Ανδραβίδα, συνεχίζουμε κανονικά» ενημερώνει ο *Gray #1* τον πύργο και μετά τους χειριστές του σχηματισμού να τον ακολουθήσουν: «Πάμε, παιδιά».

Πάμε, Ελίνα σκέφτεται η υποσημηναγός Μαχαίρα.